

Sygn. akt II CNP 68/11

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2012 r.

skargi L. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2009 r.,

wydanego w sprawie z powództwa "K." spółki jawnej w P.

przeciwko L. S.

o zapłatę,

odrzuca skargę i zasądza od skarżącego L. S. na rzecz przeciwnika skargi "K." spółki jawnej w P. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wniesiona przez skarżącego L. S. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 października 2009 r. pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie wskazał czy zaskarża orzeczenia w całości czy w części, czego wymaga art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c.

Nadto skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że poniósł szkodę majątkową polegającą na zasądzeniu na rzecz powoda 23.442,62 zł. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania nie tylko jej rodzaju i rozmiaru, ale także czasu powstania oraz przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo stwierdzenie o poniesieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Nie została również spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się, tylko do stwierdzenia, że nie zachodzą żadne ustawowe podstawy do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, a nadto że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424° § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).